

Sygn. akt I C 280/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brzozowie I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący – Sędzia PSR Daniel Radwański

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2022 r. w Brzozowie, na posiedzeniu niejawnym;

sprawy z powództwa W. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 1. (...) 2. (...) W. G. w K.;

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.;

o zapłatę 7 716,33 zł;

I. **zasądza** od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W., na rzecz powoda W. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 1. (...) 2. (...) W. G. w K. kwotę (...),30 (trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt dwa 30 /100) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14.06.2021r. do dnia zapłaty;

II. **zasądza** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 311,18 (trzysta jednaście 18/100) zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sędzia (...) Daniel Radwański

Sygn. akt I C 280/21

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29.12.2022r.

Pozwem z dnia 3 grudnia 2021r. powód W. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. kwoty 7716,33 zł tytułem odszkodowania za szkodę komunikacyjną, którą poniósł K. P., a jego roszczenie w wyniku cesji nabył powód. Powód podniósł, że poszkodowany poniósł szkodę, na którą składały się kwoty: 369,00 zł z tytułu wynagrodzenia powoda za czynności dokonane z upoważnienia poszkodowanego w toku postępowania likwidacyjnego, 553,50 zł tytułem ryczałtowego wynagrodzenia za holowanie uszkodzonego pojazdu do warsztatu oraz 198,03 zł za holowanie po ryczałcie, 253,50 zł tytułem ryczałtowego wynagrodzenia za holowanie oraz 102,20 zł za holowanie po ryczałcie, 672,10 zł za parking i 5568,00 zł za wynajmem pojazdu zastępczego. Powyższe koszty zostały wyszczególnione na fakturze z dnia 8.06.2021r. wystawionej przez powoda poszkodowanemu na łączną kwotę 9681,33 zł. Powód podniósł, że pozwany z w/w tytułów wypłacił odszkodowanie w kwocie 1965,00 zł: za wynajem pojazdu kwotę 1320,00 zł, za parkowanie 275,00 zł, za 300,00 zł za holowanie ryczałtowe i za holowanie poza ryczałtem 70,00 zł. Powód wskazał, że pozwany uznał 11 dni wynajmu za stawkę dobową 120 zł, stawkę za holowanie poza ryczałtem na 3,50 zł za kilometr, oraz parkowanie 11 dni za 25,00 zł za dobę.

/pozew k.1-3/

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości zarzucając, że wypłacił powodowi uzasadnione koszty wynajęcia pojazdu zastępczego, przyjmując koszt wynajmu 120 zł za dobę. Pozwany podniósł, że już na etapie zgłoszenia szkody przekazał poszkodowanemu informację o możliwości wynajmu samochodu

zastępczego w przedsiębiorstwie współpracującym z pozwanym oraz informację, że w przypadku wynajmu pojazdu w innej wypożyczalni koszt najmu zostanie zweryfikowany do 120 zł. Do informacji pozwany dołączył listę wypożyczalni wraz z danymi kontaktowymi. Pozwany zarzucił, że poszkodowany wbrew obowiązkowi współdziałania przy likwidacji szkody i minimalizacji szkody wynajął pojazd za stawkę 246,00 zł. Pozwany zarzucił też, że uzasadniony czas najmu to okres konieczny do naprawy samochodu to 11 dni, a nie 28 i przedstawił na to wyliczenia uzasadnionego okresu likwidacji szkody.

W części roszczenia obejmującej koszt parkowania pozwany podniósł, że stawki powoda były wygórowane, a wypłacone odszkodowanie odpowiada kosztom tych usług na rynku lokalnym.

Za nieuzasadnione pozwany uznał poniesienie kosztów usługi likwidacji szkody, która była zbędna, gdyż do podstawowych obowiązków poszkodowanego należy zgłoszenie szkody i korespondencja z ubezpieczycielem, które nie wymagają znacznego zaangażowania czasu i sił.

/sprzeciw od nakazu zapłaty k.26-32/

Między stronami bezsporne było, że pozwany był zobowiązany wobec poszkodowanego do wypłaty odszkodowania, jako strona umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, oraz że doszło do skutecznego zbycia przez poszkodowanego roszczenia z tego tytułu na rzecz powoda. Pozwany nie kwestionował też faktu wykonania przez powoda usług na rzecz poszkodowanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4.05.2021r. samochód kierowany przez K. P. uczestniczył w kolizji, spowodowanej przez posiadacza pojazdu mechanicznego ubezpieczonego u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Poszkodowany skontaktował się z firmą powoda i skorzystał z usługi w postaci holowania samochodu na parking strzeżony powoda. Zawarł też z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego segmentu D i udzielił mu pełnomocnictwa do reprezentowania poszkodowanego w toku postępowania likwidacyjnego. Dalej nie podejmował czynności w toku tego postępowania. Poszkodowany nie zapoznał się szczegółowo w informacjami przesyłanymi przez pozwanego.

Powód zgłosił szkodę pozwanemu w piątek dnia 7.05.2021r. W tym dniu pozwany sporządził pismo do poszkodowanego, w którym poinformował go możliwości wynajmu samochodu zastępczego w przedsiębiorstwie współpracującym z pozwanym oraz informację, że w przypadku wynajmu pojazdu w innej wypożyczalni koszt najmu zostanie zweryfikowany do 120 zł. Informacja została wysłana listem zwykłym. Poszkodowany nie zapoznał się szczegółowo w informacjami przesyłanymi przez pozwanego.

W dniu 11.05.2021r. pozwany otrzymał wycenę szkody w pojeździe, lecz pismo to nie stanowiło przyjęcia odpowiedzialności za szkodę i przyznania odszkodowania. W dniu 25.05.2021r. pozwany sporządził informację dla poszkodowanego o przyznaniu odszkodowania za naprawę pojazdu. Następnego dnia samochód został przewieziony przez powoda do warsztatu. Do tego czasu samochód stał na parkingu powoda przez 22 dni. Naprawa pojazdu zakończyła się w dniu 2.06.2021r. i w tym dniu samochód zastępczy został zwrócony powodowi.

Pozwany w okresie likwidacji szkody miał podpisane umowy z wypożyczalniami pojazdów, zgodnie z którymi poszkodowanym pojazdy segmentu D wypożyczane były za 120 zł brutto za dobę.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków K. P. (k.109-110), P. G. (k.110) oraz dokumentów: protokołu (k.7), faktury (k.10), cesji (k.11-12), oświadczenia (k.13), karty przebiegu postępowania likwidacyjnego (k.15-17), pisma pozwanego (k.18-19, k.42), umów świadczenia usług najmu z załącznikami (k.91-104), opinii biegłego G. S. (k.118-130, k.150-152).

Dokumenty złożone przez powoda dotyczące innych postępowań likwidacyjnych (k.60-82) nie wniosły istotnych informacji dla rozstrzygnięcia.

Zeznania świadków co do okoliczności zawarcia umowy między poszkodowanym, a powodem oraz ich wykonywania były wiarygodne. Z ich zeznań wynikało też, że ani poszkodowany, ani powód nie podjęli kroków w celu znalezienia tańszego wynajmującego pojazd zastępcze, ani nie zwrócili się do wypożyczalni współpracujących z pozwanym.

Opinia biegłego była sporządzona fachowo, logiczna i poparta ofertami i cennikami podmiotów świadczących lokalnie usługi o podobnym profilu jak powód.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda było w części uzasadnione i znajdowało podstawę prawną w art. 822 §1 kc, który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Sprawca szkody ubezpieczony był w zakładzie ubezpieczeń prowadzonym przez pozwanego. Poszkodowany uprawniony do otrzymania odszkodowania, swoje roszczenie wobec osoby ubezpieczonej, zbył na rzecz powoda. Pozwany, co do zasady, nie kwestionował swojej odpowiedzialności z tego tytułu ani legitymacji procesowej powoda w niniejszej sprawie.

Roszczenie o zapłatę kwoty 5568 zł z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego było uzasadnione co, do kwoty 2040,00 zł. Sąd uznał bowiem za uzasadniony w całości okres najmu tj. 28 dni, lecz za uzasadnioną stawkę najmu uznał kwotę 120,00 zł za dobę. Zatem koszt wynajmu pojazdu zastępczego, podlegający zwrotowi wynosił 3360,00 zł, przy czym pozwany wypłacił 1320,00 zł, więc zasądzeniu podlegał różnica między tymi kwotami tj. 2040,00 zł .

Okres wynajmu znajdował uzasadnienie w czasie trwania procesu likwidacji szkody. Nie można bowiem zarzucać poszkodowanemu, że korzystał z samochodu zastępczego dopóki nie otrzymał naprawionego samochodu. Pozwany uznał zakres szkód do naprawy w dniu 25.05.2021r. i w tym dniu przyznał odszkodowanie za szkodę w pojeździe. Zatem przewiezienie w następnym dniu samochodu do naprawy, a następnie zwrot samochodu po upływie następnych 6 dni nie nosił cech nieuzasadnionego przedłużenia okresu likwidacji szkody. Wniosek ten wynika nie tylko z ustalonych terminów kolejnych czynności likwidacyjnych, za które odpowiedzialny był pozwany, ale także z opinii biegłego, który w oparciu o doświadczenie zawodowe w zakresie działania warsztatów samochodowych stwierdził, że uzasadniony okres likwidacji szkody w danych okolicznościach mógł wynosić do 30 dni. W konsekwencji Sąd przyjął, że rzeczywisty czas trwania najmu, który wynosił 28 dni, był w całości uzasadniony. Jednakże stawka dobową wynajmu samochodu zastępczego wskazana w pozwie była rażąco wysoka, do czego doprowadziło niedbalstwo poszkodowanego oraz powoda. Nie poszukiwali oni tańszych ofert na rynku, a przed wszystkim nie skorzystali z oferty wypożyczalni współpracujących z pozwanym. Pozwany miał zawartą umowę z wypożyczalniami, które wynajmowały pojazdy klasy D za 120 zł za dobę, natomiast pozwany zgodził się zapłacić stawkę dobową za wynajem pojazdu zastępczego klasy D w kwocie 246 zł, która jest ponad 100 % wyższa. Powód zarzucał, że stawka ta nie były rynkowa, ale faktycznie nie próbował nawet ustalić, czy można było wynająć samochód zastępczy za tą cenę i nie skontaktował się ze wskazanymi wypożyczalniami. Pozwany w odpowiedzi na stanowisko powoda dołączył kopie umów z wypożyczalniami, co stanowiło dostateczny dowód na to, że w ofercie wypożyczalni współpracujących z pozwanym były do wynajęcia dla poszkodowanych pojazdy za cenę wskazaną przez pozwanego w informacji przesłanej poszkodowanemu. Wysokość kosztów poniesionych na likwidację szkody powinna być racjonalna, a więc stawka najmu powinna być uzasadniona ekonomicznie. Nie wymaga głębszych rozważań stwierdzenie, że gdyby poszkodowany miał sam płacić za najem pojazdu, to nie wybrałby oferty za 246 zł za dobę wynajmu, lecz ofertę najmu za 120 zł. Poszkodowany, a więc pierwotny wierzyciel pozwanego zaniedbał obowiązku, który spoczywał na nim zgodnie z art. 354 §2 kc, który stanowi o obowiązku wierzyciela współdziałania przy wykonaniu zobowiązania, z którym to współdziałaniem wiąże się zasada minimalizacji szkody.

Bierna postawa powoda w poszukiwaniu tańszych ofert najmu, wynikała z tego, że zawarł z poszkodowanym umowę najmu samochodu zastępczego za cenę 246 zł i nie był zainteresowany w minimalizowaniu kosztów w tym zakresie.

Dlatego w tym zakresie Sąd zasądził kwotę **2040,00 zł**, a oddalił powództwo o kwotę 3528 zł.

Kolejne roszczenie objęte pozwem dotyczyło zwrotu kosztów holowania pojazdu po kolizji na parking powoda. W tym zakresie Sąd uznał za uzasadnione poniesienie wszystkich kosztów z tym związanych. Na podstawie opinii biegłego Sąd stwierdził, że stawki jaki stosował powód w ramach ryczałtu nie odbiegały istotnie od rynkowych kosztów usług (k.125-127). Biorąc pod uwagę, że holowanie było konieczne, a poszkodowany zmuszony był do natychmiastowego zawarcia umowy na holowanie, biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe, trudno było od niego wymagać prowadzenia poszukiwań holownika, aby ewentualnie zaoszczędzić kwotę ok. 100 złotych. Warto tutaj wskazać, że w wypadku usług holowania na stronach internetowych nie ma dostępnych cenników tej usługi na lokalnym rynku. Uznanie przez pozwanego jedynie części kosztów, bez wskazania realnej możliwości wynajęcia przez poszkodowanego tańszego holownika, nie było zatem uzasadnione, a opinia biegłego nie dała podstawy do stwierdzenia, że poniesione koszty były nadmiernie wygórowane. Dlatego w tym zakresie Sąd zasądził kwotę **891,20 zł**.

W zakresie kosztów parkowania Sąd zasądził całą kwotę dochodzoną pozwem z tego tytułu. Roszczenie w tym zakresie dotyczyło kwoty 672,10 zł, tj. różnicy między kwotą wskazaną na fakturze – 947,10 zł, a wypłacona kwotą 275 zł. Pozwany zarzucał podobnie jak przy okresie wynajmu pojazdu zastępczego, że był on nieuzasadniony. Zarzut okazał się nietrafiony. Samochód stał na parkingu powoda przez 22 dni, tj. do dnia 26.05.2021r. i został z niego zabrany następnego dnia po przyznaniu odszkodowania i przyjęciu zakresu szkody za którą odpowiadał pozwany. Dlatego cały ten okres parkowania Sąd uznał za uzasadniony. Uzasadniona była też stawka dobową za parkowanie. Sąd stwierdził, że pozwany nie wykazał aby stawka stosowana przez powoda była wygórowana. Dlatego też kwotę **672,10 zł** Sąd zasądził na rzecz powoda.

W całości za uzasadnione Sąd uznał roszczenie o zapłatę kwoty **369,00 zł** z tytułu zastępowania poszkodowanego w postępowaniu likwidacyjnym. Powód został do tego upoważniony i wykonywał faktycznie czynności w postępowaniu likwidacyjnym, a jego działania doprowadziły do ustalenia odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe w kwocie wyższej niż pierwotnie zaproponował pozwany. Stosunek prawny łączący powoda i poszkodowanego regulowały przepisy o zleceniu (art. 743 kc i następne) zgodnie, z którym przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Natomiast obowiązek zapłaty wynagrodzenia z tego tytułu wynikał z umowy między stronami. W tym zakresie wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości wskazanej w pozwie nie było wygórowane. Wbrew zarzutom pozwanego, uczestniczenie w postępowaniu likwidacyjnym, wymagające wiedzy z zakresu techniki samochodowej i technologii naprawy pojazdów, procedur wyceny kosztów naprawy pojazdów oraz prowadzenie korespondencji z zakładem ubezpieczeń, nie stanowi czynności, które każdy przeciętny człowiek niemający, na co dzień styczności z takimi czynnościami, może prowadzić bez znacznego nakładu własnego czasu. W takim wypadku zlecenie tych czynności fachowemu przedsiębiorcy może być uzasadnione, a zobowiązanie poszkodowanego wobec powoda nie było wygórowane. Dlatego roszczenie powoda w tym zakresie było uzasadnione w całości.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał za uzasadnione powództwo o zapłatę kwoty **3972,30 zł**. Odsetki ustawowe za opóźnienie Sąd zasądził na podstawie art. 481§1 i 2 kc, zgodnie z żądaniem powoda, przyjmując za uzasadniony i usprawiedliwiony sposób ich wyliczenia, wskazany w pozwie i nie kwestionowany przez pozwanego. Z tych względów Sąd na podstawie art. 822§ 1 kc w zw. z art. 805 kc orzekł jak w pkt. I wyroku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, lecz przez przeoczenie Sąd nie zawarł w wyroku stosownego punktu.

Koszty procesu podlegały stosunkowemu rozliczeniu na podst. art. 100 kpc.

Sędzia PSR Daniel Radwański